

ΑΠΟ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΙΑ ΠΕΡΙΕΡΤΑ

Ο καινούργιος «Ίωνας» φαλινοθήρας Τζαίμς Μπάρτλεϋ

μάδες πρέπει να πιστέψουν την θεβαίωσι της Άγίας Γραφής, γιατί έχουμε και την ακόλουθη επανάληψη του αλλοκότου αυτού γεγονότος, ή οποία συνέβη πρό ολίγων χρόνων. Δηλαδή, κατά το 1914, ο σοφός Γάλλος φυσιοδίφης κ. ντέ Παρβίλ, δημοσίευσε στην «Εφημερίδα των Συζητήσεων» τα εξής αυθεντικά κι' απολύτως ξεακρίβωμένα:

«Κατά τον Φεβρουάριο του 1891, το φαλινοθηρικό πλοιάριο «Αστήρ της Ανατολής», κυνηγούσε θαλάσσια κήτη κοντά στα νησιά Φάλκλαντ του Ατλαντικού ωκεανού. Ξαφνικά, οι φαλινοθήραι διέκριναν μια τεραστία φάλαινα σε απόστασι τριών μιλίων, την κυνήγησαν κι' ο άκοντιστής κατώρθωσε να μπήξη το άγκυρωτό καμάκι του στο σώμα της.

Η φάλαινα, φρουαγμένη από θυμό και πόνο, αναποδογύρισε το πλοιάριο με δυνατό χτύπημα της ούρας της. Ο ένας φαλινοθήρας πνίγηκε, ο άλλος εξαφανίστηκε μυστηριωδώς μέσα στα νερά, κι' ο τρίτος σώθηκε από άλλο πλοίο, το οποίο είχε τρέξει εγκαίρως στον τόπο του δυστυχήματος.

Η φάλαινα δέχθηκε άμέσως τότε κι' άλλα καμάκια στο σώμα της. Κατώρθωσαν, τέλος, να τη σκοτώσουν, τη ρυμούλκησαν άπάνω στο κατάστρωμα και την έπομένη το πρωί άρχισαν να την τεμαχίζουν. Φαντασθήτε όμως την κατάπληξι τους, όταν άνοιξαν το πελώριο στομάχι της φαλαίνης κι' είδαν μέσα — κουβαριασμένον κι' άναίσθητον — τον φαλινοθήρα, ο οποίος είχε εξαφανισθή!

Ο καινούργιος αυτός Ίωνας, λεγόταν Τζαίμς Μπάρτλεϋ. Το κορμί του δλόκληρο είχε μια πένθιμη άσπριλα, γιατί τον είχαν καυτηριάσει τα όξέα και το γαστρικό υγρό του στομαχίου της φαλαίνης. Επί τέσσερες ημέρες εξακολουθούσε να μένη άναίσθητος, την πέμπτη ημέρα κατώρθωσε να συνέλθη — χάρι στις περιποιήσεις των σωτήρων του — κι' επί δυο έβδομάδες κατόπιν διατελούσε σαν παράφρων, παραληρώντας διαρκώς από τρόμο κι' άπό συγκίνηση!

Ποτέ, κατόπιν, στα ύπόλοιπα χρόνια της ζωής του, το δέρμα του δεν ξαναβρήκε την πρώτη όψι του. Και διηγόταν πάντα με άνυτριχίλα, ότι σκοτάδι άπόλυτο βασιλευε μέσα στο πελώριο στομάχι του κήτους, καθώς και μια ζέστη άποπνικτική, άπό τη στιγμή κατά την οποία ένοιωσε να τον καταπνίη το κήτος, ως τη στιγμή που λιποθύμησε...»

***

Αυτό το ξύλινο άγαλμα, με καπέλλο, με παστούνη και με το άριστερό χέρι στην τσέπη του, το όποιο βλέπετε στην εικόνα μας, δεν είνε έργο καλλιτέχνη. Το φιλοτέχνησε ή ίδια ή ιδιότροπη Φύσις!

Είνε ο κορμός ένός δένδρου, ξερού πειά, το όποιο θρίσκειται στον κήπο του κ. Χάρλου Κλάρκ, πλουσιού εμπόρου της πόλεως Μαρκουέττε του Μίσιγκαν. Οι έπιστήμονες οι όποιοι το εξέητσαν, θεβαιώνουν ότι ο κορμός του παιχνιδιάρικου αυτού δένδρου, πήρε μόνος του το άλλόκοτο σχήμα του, χωρίς την έλαχίστη ανθρώπινη επέμβασι!

***

Να τώρα και μια περιέργη... «τερατώδης» άγελάδα, την όποια πολλοί κτηνοτρόφοι θα ήσαν ένθουσιασμένοι, αν την είχαν στα βουστάσιά τους...

Έχει διπλους μαστούς, τον έναν κανονικό και τον άλλον στη ράχι της, οι όποιοι λειτουργούν

Σύμφωνα με τις θεβαίωσεις της Παλαιάς Διαθήκης, ένα πελώριο κήτος κατάπιε τον Ίωνά, τον κράτησε τρεις ημέρες στην κοιλιά του, και τον... ξέρασε κατόπιν ζωντανόν!

Και οι πιο άπιστοι άκόμη θω-

καμιά φορά, το «Εθνικό Μουσείο» στην πόλι Μεξικό της Άμερικης, θα δήτε σε μια αίθουσα του τον καταστόλιστο με καλλιτεχνικά σκαλισματα, στρογγυλό και πέτρινον αυτόν θωμό, τον όποιο βλέπετε στην εικόνα μας.

Η μοναδική στον κόσμο άγελάδα του Ντένβερ, ή όποια έχει μαστούς και στη ράχι της!...

άριστα και δίνουν ως είκοσιδύο οκάδες γάλα, κάθε ημέρα!

Η μοναδική στον κόσμο άγελάδα αυτή, είνε ηλικίας έφτά χρόνων κι' ανήκει στον κτηνοτρόφο Νικ Τζιμσον, της πόλεως Ντένβερ του Κολοράδο.

***

Αν έπισκεφθήτε, στην πόλι Μεξικό της Άμερικης, θα δήτε σε μια αίθουσα του τον καταστόλιστο με καλλιτεχνικά σκαλισματα, στρογγυλό και πέτρινον αυτόν θωμό, τον όποιο βλέπετε στην εικόνα μας.

Ο θωμός αυτός έχει διάμετρο δυόμιση μέτρων περίπου. Είνε το πιο αίματοβαμμένο σημείο της γής!

Χρησίμευε άλλοτε ως θωμός στον ναό του Ήλιου, τον όποιον θεωρούσαν οι άρχαιοι Άτζέκοι κάτοικοι της Άμερικης ως τον μεγαλύτερο από τους θεούς των Παρ'όλο τον πολιτισμό τους όμως, οι Άτζέκοι συνήθιζαν εξαιρετικά τις όμαδικές ανθρωποθυσίες. Επί χιλιάδες χρόνων, και κάθε ημέρα, άποκεφαλιζόταν ένας άνθρωπος στον πέτρινο αυτόν θωμό, προς τιμήν του θεού Ήλιου. Όταν δε γινόταν πόλεμος, συχνότατος άλλωστε — στις εποχές εκείνες και μεταξύ των πρωτογόνων εκείνων φυλών της άρχαιας Άμερικης — ή χιλιάδες των αιχμαλώτων που συλλαμβανόντουσαν κάθε φορά, σφαζόντουσαν δίχως οίκτο, άπάνω στον πέτρινο αυτόν θωμό!

Φαντασθήτε τώρα πόσα έκατομμύρια ανθρώπων έχουν σφαγή, άπάνω στον φρικιαστικό αυτόν θωμό. Όπως δε είνε ιστορικώς εξακριβωμένο, ο τρομερός κατακτητής της Κεντρικής Άμερικης Φερνάνδος Κορτές, μέτρησε — μαζί με τους Ίσπανούς στρατιώτας του — εκατόν τριανταέξη χιλιάδες ανθρώπινα κρανια, καλά διατηρημένα άκόμη, και σπαρμένα σωρηδόν στη γύρω έκτασι, όταν έπεσκέφθη για πρώτη φορά τον άπαισιο θωμό!

***

Η διάσημος παιδαγωγός και μεταρρυθμίστρια Φραντζέσκα Νορτουγιέζ, ή όποια πέθανε στη Γαλλία κατά το έτος 1903 θεωρούσε τη γυναικεία σεμνότητα ως ιερό και μοναδικό προσόν, το όποιο δεν έπρεπε να λείπη από καμιά απολύτως γυναίκα.

Γι' αυτό, ή διαθήκη της ήταν κάτι το εξωφρενικό, για μια τόσο μορφωμένη γυναίκα: Άφησε στην άνεψιά της και μόνη κληρονόμο της, ολόκληρη τη μεγάλη περιουσία της, υπό τον όρον όμως, ότι... θα έντυνε άμέσως με σεμνά κοστούμια όλες τις γάτες κι' όλους τους σκύλους του σπιτιού της!

***

Το πιο μικρό όνομα του κόσμου, το έχει ο δόκτωρ Ί, άπ' το Χάγκσου της Κίνας. Ο δόκτωρ Ί, είνε καθηγητής τώρα στην ιατρική σχολή «Τζών Χόπκινς» της Βαλτιμόρης.

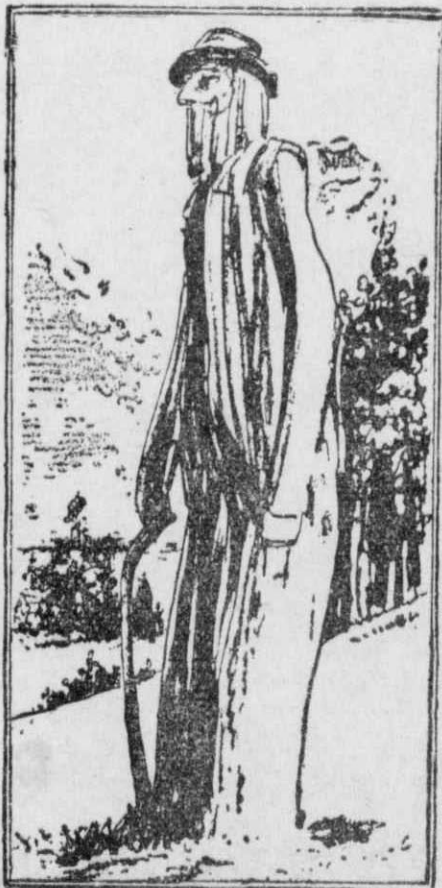
Το όνομά του, είνε επίσης το μόνο στον κόσμο, το όποιο πιάνει τη λιγώτερη θέσι στο χαρτί: Άρκει να σκεφθήτε, ότι γράφεται άπλως Ι, χωρίς τόνο και πνεύμα, όπως συνηθίζεται στην έλληνική γλώσσα!

***

Ο άντιναύαρχος κ. Τσητερ (άγγλιστί = άπατεών), είνε σήμερα γενικός διευθυντής των «Ταμειακών Υπηρεσιών» του άμερικανικού στόλου!

***

Οι κ. κ. Σουήτ (άγγλιστί = γλυκός), Σάουρ (= ξυνός) και Σμουτ (= λεκές, κηλίδα) είνε συνεταίροι σε όκο «Γυναικείων φορεμάτων» της πόλεως Σικό της Καλιφορνίας!

Το περίφημο «δένδρο-άνθρωπος»!